

УДК 347.73

А.І. Суббот,

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри міжнародного та європейського права,
Хмельницький університет управління та права,
м. Хмельницький, Україна

СИСТЕМА ОРГАНІВ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

У статті досліджено систему органів, які сьогодні здійснюють управління у сфері фінансового контролю та наділені відповідними повноваженнями. До системи контрольних органів у галузі фінансової діяльності законодавчо включені: органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Своєю чергою систему державного фінансового контролю характеризує, зважаючи на її класифікацію, діяльність органів фінансового контролю загальної та спеціальної компетенції. Розглянута і проаналізована класифікація органів фінансового контролю залежно від: рівня діяльності; сфери діяльності контролюючого суб'єкта; правової компетенції.

Ключові слова: фінансовий контроль, система органів, державні кошти, Державний бюджет, Бюджетний кодекс України, органи фінансового контролю загальної та спеціальної компетенції.

В статье исследуется система органов, которые сегодня осуществляют управление в сфере финансового контроля и наделены соответствующими полномочиями. В систему контролирующих органов в области финансовой деятельности на законодательном уровне включены: органы государственной власти и органы местного самоуправления. В свою очередь систему органов государственного финансового контроля характеризует, исходя из ее классификации, деятельность органов общей и специальной компетенции. Рассмотрена и проанализирована классификация органов финансового контроля в зависимости от: уровня деятельности, сферы деятельности контролирующего субъекта, правовой компетенции.

Ключові слова: фінансовий контроль, система органів, державні кошти, Господарственный бюджет, Бюджетний кодекс України, органи фінансового контролю загальної та спеціальної компетенції.

Держава, відповідно до ст. 3 Конституції України, є відповідальною перед людиною за свою діяльність, зокрема, й визначаючи зміну підходів до пріоритетів реформування в країні. Ефективне, послідовне, дієве виконання органами державного фінансового контролю своїх функцій, використання наданих законом можливостей є запорукою реалізації державної політики у сфері законного використання державних коштів, забезпечення дотримання фінансової дисципліни, стратегічного планування щодо бюджетних коштів та оптимізації надання державних послуг. Конституційне гарантування контролю за надходженням і використанням державних коштів (коштів Державного бюджету) підкреслює важливість розвитку фінансово-контрольних правовідносин на теоретико-правовому і правозастосовному рівнях.

Система органів, які сьогодні здійснюють управління у сфері фінансового контролю, це своєрідний конгломерат радянського фінансового контролю (його

рудимент, який дожив донині) та новостворений в Україні вже із залученням зарубіжного досвіду. Тому можна зазначити, що наявна система фінансового контролю досить суперечлива, у ній важко працювати й тим, хто здійснює цей контроль, і тим, кого контролюють, а все через низьку його ефективність. Цим, мабуть, і можна пояснити масові в нашій державі факти розкрадання бюджетних коштів, величезну кількість правопорушень і негативних явищ у цій сфері.

Дослідженнями питань фінансово-контрольних правовідносин займаються: А.І. Берлач, О.П. Орлюк, Л.А. Савченко, В.Д. Чернадчук та ін.

Вивчення діяльності органів державного фінансового контролю спирається на праці таких вчених, як: Л.К. Воронова, Л.М. Касьяненко, Л.Л. Кінащук, А.Ю. Ковальчук, О.С. Койчева, М.П. Кучерявенко, О.В. Манченко, В.Ф. Піхоцький, Д.С. Роговенко, О.А. Шевчук та ін.

Фінансовий контроль в Україні здійснюють визначені законодавством органи, наділені відповідними повноваженнями. До системи контрольних органів у галузі фінансової діяльності входять *органи державної влади та органи місцевого самоврядування*.

До органів, які здійснюють фінансовий контроль, належать: Верховна Рада України, Рахункова палата України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Державна фіскальна служба, Державна фінансова інспекція України, Державна казначейська служба України, Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку України та інші.

Враховуючи різноманітність органів фінансового контролю наукою фінансового права для систематизації цих органів було здійснено класифікацію залежно від:

рівня діяльності – загальнодержавні (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України) та органи місцевого самоврядування;

сфери діяльності контролюючого суб'єкта – фіскальні органи, фінансові органи, казначейські органи України, фінансово-кредитні установи та інші.

правової компетенції – загальної компетенції (для яких здійснення фінансового контролю не є основною діяльністю), спеціальної компетенції (спеціально створені для здійснення діяльності у сфері фінансового контролю).

Як зазначено вище, систему державного фінансового контролю характеризує, зважаючи на її класифікацію, діяльність органів фінансового контролю загальної та спеціальної компетенції.

Розглянемо правовий статус та повноваження органів державного фінансового контролю загальної компетенції.

Парламентський (Верховна Рада України) контроль здійснюється шляхом незалежних зовнішніх перевірок незалежним ревізором від імені законодавчого органу і його комітетами. Конституція України визначає загальні засади участі у процесі фінансового контролю Верховної Ради України та її комітетів. *Комітетами, що беруть участь у здійсненні фінансового контролю, є:* Комітет з питань бюджету, Комітет з питань фінансів і банківської діяльності, Комітет з питань податкової та митної політики.

У ст. 85 Конституції України закріплено такі повноваження Верховної Ради, пов'язані зі здійсненням фінансового контролю:

- затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;

- здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до Конституції України та закону;
- затвердження рішень про надання Україною позик і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України, здійснення контролю за їх використанням;
- призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати;
- призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України;
- призначення на посади та звільнення з посад половини складу Ради Національного банку України;
- здійснення парламентського контролю в межах, визначених Конституцією України та законом;
- затвердження кошторису Верховної Ради України та структури її апарату [1, ст. 85].

Комітети Верховної Ради України беруть участь у підготовці до розгляду парламентом проектів законів, зокрема про Державний бюджет України.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету готує і попередньо розглядає питання щодо контролю за виконанням та звіту про виконання Державного бюджету України в частині, що належить до компетенції комітету. Також контролює відповідність поданого Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України Основним напрямом бюджетної політики на наступний бюджетний період та готує відповідні висновки, контролює відповідність законопроектів, поданих на розгляд Верховної Ради України, бюджетному законодавству.

Комітет із питань податкової та митної політики здійснює контроль за відповідністю законопроектів із питань податків, зборів та мита, діяльності фіскальних органів, поданих на розгляд Верховної Ради України, чинному законодавству України.

Комітет з питань фінансової політики і банківської діяльності контролює відповідність законопроектів із питань діяльності фінансових ринків та фінансових посередників, зокрема банків, валютних операцій тощо, поданих на розгляд Верховної Ради України, чинному законодавству України.

Контрольні повноваження Президент України виконує при підписанні прийнятих Верховною Радою законів у сфері організації і регулювання фінансової діяльності, справляння податків тощо, зокрема закону про Державний бюджет України. Президент України, відповідно до п. 15 ст. 106 Конституції України, має право зупиняти дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду України задля з'ясування їх конституційності. Також Президент України має право накладати вето на прийнятий закон та призначати на посаду і звільнення з посади половину складу Ради Національного банку України.

При Президентові України діє координаційний орган – *Рада національної безпеки й оборони* (далі – РНБО), що може здійснювати контроль за публічною фінансовою діяльністю. РНБО може розглядати питання, що належать до сфери організації або проведення фінансової діяльності, та приймати відповідні рішення.

Кабінет Міністрів України здійснює контроль за публічними фінансами під час практичної реалізації фінансової політики України, державної політики у галузі ціноутворення й оплати праці, складання та виконання Державного бюджету України і звіту про його виконання, здійснення загальнодержавних і міждержавних економічних програм, створення і керівництва діяльністю різних фондів тощо. Поточна діяльність Кабінету Міністрів України пов'язана з управлінням публічними фінансами і контролем за їх використанням. У межах своїх повноважень Уряд також здійснює відомчий державний контроль за фінансами міністерств і відомств.

На місцях фінансовий контроль здійснюють Верховна Рада і Рада міністрів Автономної Республіки Крим, інші регіональні та місцеві органи самоврядування при розгляді проектів і затвердженні відповідних бюджетів і звітів про їх виконання, при внесенні до цих бюджетів змін і коректив під час їх виконання, при заслуховуванні інформації та звітів голів постійних комісій про витрачання бюджетних ресурсів, керівників інших органів з питань фінансової діяльності.

Так, відповідно до ст. 119 Конституції України, місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують:

- виконання Конституції й законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;
- виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, а в місцях компактного проживання корінних народів і національних меншин програм їхнього національно-культурного розвитку;
- підготовку та виконання обласних і районних бюджетів;
- звіт про виконання відповідних бюджетів і програм;
- взаємодію з органами місцевого самоврядування;
- реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень [1, ст. 119].

Щодо обласних державних адміністрацій, то вони також здійснюють контроль у сферах теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення.

До органів фінансового контролю спеціальної компетенції належать: 1) Рахункова палата України; 2) Міністерство фінансів України; 3) Міністерство економічного розвитку; 4) Державна казначейська служба України; 5) Державна аудиторська служба; 6) Державна фіскальна служба; 7) Державна митна служба України; 8) Аудиторська палата України; 9) Фінансово-кредитна рада з відбору проектів, для реалізації яких залучаються кошти під державні гарантії; 10) Міжвідомча комісія з питань державних інвестиційних проектів (для контролю за витрачанням інвестиційних коштів).

Пропонуємо проаналізувати правове забезпечення діяльності окремих органів фінансового контролю спеціальної компетенції. Провідним органом фінансового контролю є Рахункова палата України. Рахункова палата України діє на підставі Конституції України та нової редакції Закону України “Про Рахункову палату” від 2 липня 2015 р. [2].

Здійснюючи свою діяльність від імені Верховної Ради України, Рахункова палата керується такими принципами, як законність, незалежність, об'єктивність, безсторонність, гласність і неупередженість, і саме дотримання цих принципів визначає Рахункову палату як незалежний державний колегіальний орган зовнішнього фінансово-економічного контролю. Відповідно до ст. 110 Бюджетного кодексу України, до повноважень Рахункової палати входить здійснення контролю за

надходженням і використанням коштів Державного бюджету України, зокрема за утворенням, обслуговуванням і погашенням державного боргу, ефективністю управління коштами державного бюджету, використанням коштів місцевих бюджетів у частині трансфертів, що надаються з державного бюджету. При цьому Рахункова палата за підсумками кожного кварталу подає Верховній Раді України висновки про стан виконання закону про Державний бюджет України, а також пропозиції щодо усунення порушень, виявлених у звітному бюджетному періоді [3].

Згідно зі ст. 40 Закону України “Про Рахункову палату України”, Рахункова палата взаємодіє з органом державного фінансового контролю відповідно до законів України та прийнятих на їх виконання інших нормативно-правових актів. Вона може надавати методичну, методологічну й консультативну допомогу органу державного фінансового контролю [2].

Наступним важливим і дієвим органом фінансового контролю під час здійснення інвестиційної діяльності є Міністерство фінансів України, правове забезпечення діяльності якого в основному визначається Положенням про Міністерство фінансів України, відповідно до якого Мінфін – головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної фінансової, бюджетної, а також частково податкової й митної політики, політики у сфері державного фінансового контролю, казначейського обслуговування бюджетних коштів тощо [4].

Оскільки Міністерство фінансів України здійснює контроль за дотриманням бюджетного законодавства на кожній стадії бюджетного процесу (і щодо державного бюджету, і щодо місцевих бюджетів, якщо іншого не передбачено законодавством України), то можна вважати, що контрольна функція є однією з основних його функцій.

Також провідне місце серед органів фінансового контролю посідає Міністерство економічного розвитку і торгівлі як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України. Державна фіскальна служба (далі – ДФС) України – ще один важливий орган державного фінансового контролю, який було утворено шляхом реорганізації Міністерства доходів і зборів [5].

ДФС України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України через міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску. Проте одним із найважливіших напрямів діяльності ДФС України є податковий (фіскальний) контроль.

Основні повноваження, покладені на Державну казначейську службу України [6] як орган фінансового контролю, визначені Положенням про Державну казначейську службу України від 15 квітня 2015 р. № 215. Це, зокрема, здійснення контролю за веденням бухгалтерського обліку всіх надходжень і витрат державного бюджету й місцевих бюджетів, складанням і поданням фінансової й бюджетної звітності; бюджетними повноваженнями під час зарахування надходжень бюджету; відповідністю кошторисів розпорядників бюджетних коштів показникам розпису бюджету; відповідністю взятих розпорядниками бюджетних коштів бюджетних

зобов'язань відповідним бюджетним асигнуванням, паспорту бюджетної програми (у разі застосування програмно-цільового методу в бюджетному процесі); відповідністю платежів узятим бюджетним зобов'язанням і відповідним бюджетним асигнуванням; дотриманням правил валютного контролю за операціями з бюджетними коштами в іноземній валюті; дотриманням порядку проведення лотерей із використанням електронних систем прийняття сплати за участь у лотереї в режимі реального часу; закупівлею товарів, робіт і послуг за державні кошти під час здійснення розрахунково-касового обслуговування розпорядників та одержувачів бюджетних коштів, а також інших клієнтів відповідно до законодавства. Казначейство України веде облік касового виконання Державного бюджету України, складає звіт про стан його виконання [6].

Наступним важливим спеціальним органом фінансового контролю є реорганізована з Державної фінансової інспекції шляхом перетворення Державна аудиторська служба України. Вона створена відповідно до постанови Кабінету Міністрів України “Про утворення Державної аудиторської служби України” від 28 жовтня 2015 р. № 868 як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра фінансів [7].

З офіційної позиції уряду впливає, що метою такої реорганізації є перехід від функцій контролю до аудиту, який дасть змогу уникнути нецільового та неефективного використання бюджетних коштів і майна. Правовий статус Державної аудиторської служби України визначається Положенням про Державну аудиторську службу України [8] і Законом України “Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні” [9].

Крім того, повноваження органів державного фінансового контролю з контролю за дотриманням бюджетного законодавства визначає ст. 113 Бюджетного кодексу України, а ч. 2 ст. 19, ч. 6 ст. 20, ст. 26 тощо цього Кодексу регулюють окремі питання контролю й аудиту в бюджетному процесі. Відповідно до п. 1 Положення № 43, Державна аудиторська служба є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовує й координує Кабінет Міністрів України через міністра фінансів, який реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю.

Отже, головними завданнями Державної аудиторської служби є здійснення державного фінансового контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів; правильністю визначення потреби в бюджетних коштах і взяттям зобов'язань; ефективним використанням коштів і майна; станом і достовірністю бухгалтерського обліку й фінансової звітності в міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують (отримували в періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів і фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували в періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно (далі – підконтрольні установи), за дотриманням бюджетного законодавства, дотриманням законодавства про державні закупівлі, діяльністю суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не зараховані законодавством до підконтрольних установ, за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні [9].

До спеціальних контрольних органів також слід віднести Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку (далі – ДКЦПФР), яка здійснює контроль з боку держави за компаніями з управління активами (далі – КУА). КУА може управляти інститутами спільного інвестування (далі – ІСІ) (пайовими та/або корпоративними інвестиційними фондами) тільки на підставі ліцензії на здійснення діяльності з управління активами ІСІ. Як контрольний орган ДКЦПФР проводить перевірку роботи КУА, виявивши порушення, застосовує до КУА передбачені законодавством заходи впливу. Крім цього, КУА надає до ДКЦПФР щоденні, кварталні та річні звіти про діяльність ІСІ.

Аналіз правового статусу органів фінансового контролю під час здійснення інвестиційної діяльності, їхніх завдань, повноважень і функцій дає змогу стверджувати про необхідність прийняття кодифікованого нормативного акта, який чітко визначив би правовий статус та аспекти діяльності всіх органів фінансового контролю в Україні, адже чимало повноважень різних органів контролю дублюються, що не сприяє ефективності контролю за інвестиційною діяльністю. Такий законодавчий акт дасть можливість підвищити рівень контрольної діяльності органів і загальної, і спеціальної компетенції, узгодити параметри взаємодії контрольних органів між собою, зрештою, чітко визначить межі реалізації їхніх повноважень [10].

Необхідно створити цілісну й ефективну систему державного фінансового контролю, поліпшити бюджетну дисципліну, звести до мінімуму зловживання у бюджетній сфері й використанні державного майна, удосконалити управління державними фінансами і досягти стандартів демократичних країн щодо прозорості цього процесу. Ці важливі кроки прискорять інтеграцію України в європейське співтовариство.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України від 28 червня 1996 року / станом на 30 вересня 2016 рік № 30. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 25.04.2018).
2. Про Рахункову палату: Закон України від 02.07.2015 № 576-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/576-19> (дата звернення: 26.04.2018).
3. Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України: Закон України від 10.02.2015 № 176-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/176-19> (дата звернення: 20.04.2018).
4. Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України: постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 375 (у ред. від 01.01.2017). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-п> (дата звернення: 22.04.2018).
5. Про Державну фіскальну службу України: постанова Кабінету Міністрів від 21.05.2014 № 236 (у ред. від 27.08.2016). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-п> (дата звернення: 26.04.2018).
6. Про затвердження Положення про Державну казначейську службу України: постанова Кабінету Міністрів України від 15.04.2015 № 215. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-п> (дата звернення: 23.04.2018).
7. Про утворення Державної аудиторської служби України: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 868. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/868-2015-п>. (дата звернення: 25.05.2018).
8. Положення про Державну аудиторську службу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2016 № 43. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-п> (дата звернення: 19.04.2018).
9. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 16.10.2012 № 5463-VI (у ред. від 27.12.2015). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5463-17> (дата звернення: 20.04.2018).
10. *Бліхар М.М.* Правовий статус органів фінансового контролю під час здійснення інвестиційної діяльності. Підприємництво, господарство і право. 2017, Вип. 5. С. 161–165.

REFERENCES

1. The Constitution of Ukraine of June 28, 1996 / As of September 30, 2016, No 30. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96v> (Date of Application: 25.04.2018) [in Ukrainian].
2. About the Accounting Chamber: Bill of Ukraine dated 07.07.2015 No 576-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/576-19> (Date of Application: 26.04.2018) [in Ukrainian].
3. About Amendments to the Budget Code of Ukraine and Some Other Legislative Acts of Ukraine: Bill of Ukraine dated February 10, 2015, No 176-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/176-19> (Date of Application: 20.04.2018) [in Ukrainian].
4. About Approval of the Regulation on the Ministry of Finance of Ukraine: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated August 20, 2014 No 375 (edited from 01.01.2017). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-p> (Date of Application: 22.04.2018) [in Ukrainian].
5. About the State Fiscal Service of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers dated May 21, 2014, No 236 (edited from 27.08.2016). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-p> (Date of Application: 26.04.2018) [in Ukrainian].
6. About Approval of the Regulation on the State Treasury Service of Ukraine: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated April 15, 2015 No 215. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-p> (Date of Application: 23.04.2018) [in Ukrainian].
7. About the Formation of the State Audit Office of Ukraine: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 28, 2015 No 868. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/868-2015-p> (Date of Application: 25.05.2018) [in Ukrainian].
8. Regulation on the State Audit Office of Ukraine, Approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 3, 2016 No 43. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-p> (Date of Application: 19.04.2018) [in Ukrainian].
9. About the Main Principles of the Implementation of the State Financial Control in Ukraine: Bill of Ukraine dated 16.10.2012 No 5463-VI (ed., dated 27.12.2015). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5463-17> (Date of Application: 20.04.2018) [in Ukrainian].
10. Blikhar M. (2017) Pravovyy status orhaniv finansovoho kontrolyu pid chas zdiysnennya investytsiynoyi diyalnosti. "Legal Status of Financial Control Bodies during Investment Activity". Entrepreneurship, Economy and Law 5, 161–165 [in Ukrainian].

UDC 347.73

A.I. Subbot,
Doctor of Juridical Sciences, Full Professor, Professor of the
Chamber of International and European Law,
Khmelnytsky University of Management and Law, Khmelnytsky, Ukraine

SYSTEM OF FINANCIAL CONTROL

Paper examines the system of bodies that are currently exercising financial control and are empowered. The bodies of state power (Verkhovna Rada of Ukraine, the Accounting Chamber of Ukraine, the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine, the State Fiscal Service, the State Financial Inspection of Ukraine, the State Treasury Service of Ukraine, the National Bank Ukraine, the National Commission on Securities and Stock Market of Ukraine and others) and local self-government bodies (regional and local self-government bodies when considering projects and approval of the respective budgets and reports on their implementation, when amendments and adjustments are made to these budgets in the course of their implementation, when listening to information and reports of chairmen of standing commissions on spending of budget resources, heads of other bodies on financial activities) are considered.

In turn, the system of state financial control characterizes, based on its classification, the activities of the financial control of general and special competence. The classification of financial control bodies is considered and analyzed, depending on: level of activity –

national (Verkhovna Rada of Ukraine, President of Ukraine, Cabinet of Ministers of Ukraine) and local self-government bodies; the sphere of activity of the controlling entity – fiscal authorities, financial bodies, treasury bodies of Ukraine, financial and credit institutions and others; legal competence – general competence (for which financial control is not the main activity), special competence (specially created for carrying out activities in the field of financial control).

Keywords: financial control, system of bodies, state funds, state budget, Budget Code of Ukraine, bodies of financial control of general and special competence.

Отримано 05.07.2018